

have akkurat samme Bessaffenhed, samme Betydning og samme Omfang, hvilken Form end Hærløven havde faaet. Det er ikke for at rette en speciel Bebreidelse mod Krigsbestyrelsen, at jeg udtaler, at saadanne Tvivlsmaal kunne opstaa, thi ved Gjennemførelsen af et saa stort Arbejde som Hærløven kan det være meget naturligt, at saadanne Tvivl reise sig. Det vil jo først fremgaa som Resultatet af den Undersøgelse, som jeg vil tillade mig at foreslaa, hvis den vedtages, hvilket Omfang disse Misforstaaelser fra Krigsbestyrelsens Side have, hvorledes man her i Thinget vil opfatte dem, og hvilke Foranstaltninger man overfor dem vil træffe. Jeg har derfor tilladt mig at stille et Ændringsforslag til det foreliggende Forslag til Beslutning, som giver Forslaget et videre Omfang, nemlig, at det skulde omfatte en Undersøgelse af Gjennemførelsen af Loven af 25de Juli 1880. Dette udelukker jo ingenlunde for det Første, at det Udvalg, som skulde tage denne Sag i sin Haand, ogsaa som et Led i Undersøgelsen af Lovens Gjennemførelse kunde tage den af Krigsbestyrelsen givne Veilebning under Overveielse. Det udelukker heller ikke, at enkelte Medlemmer af dette Udvalg kunde være villige til at paatage sig dette specielle Arbejde, og i saa Henseende kunde man jo gjøre Regning paa de Herrers Forslagsstilleres Interesse. Men Forslaget i og for sig har, som sagt, en mere omfattende Betydning, hvilket jeg tror, er paa sin Plads. Jeg har ved tidligere Forhandlinger fremdraget et Punkt, som jeg tillægger særlig Betydning med Hensyn til denne Hærløvs Gjennemførelse, og jeg veed, at der er enkelte andre Punkter, som der ogsaa maa tillægges særlig Betydning, og som det vilde være paa sin Plads ogsaa at tage under Overveielse, netop forjaaendigt det kunde ske paa et tidligt Standpunkt, at Et eller Andet derved itide kunde forhindres. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne mente, at det nebsatte Lønningsudvalg, som det nu iaar er, medens det jo ifjor var Hærundervalget, af flere Grunde ikke egnede sig saa godt til at behandle denne Sag, og allerførst da af den Grund, at det ikke omfatter juridiske Kræfter. Ja, vi ere jo i Grunden alle gode Jurister i denne Sal, og det forudsætte vi bestandig. Men jeg maa dog sige, at til Behandlingen af den Opgave, som forudsættes i det af mig stillede Forslag, vilde de juridiske Kræfter ikke være saa fornødne som mulig overfor andre Opgaver, og jeg tror, at det nebsatte Hærundervalg har tilstrækkelige Kræfter til at udføre dette Æverv. Det er noget Andet, dersom man itaar saaledes overfor Forstaaelsen af Hærløven, at man ikke tør vove at tro paa sin Forstaaelses Rigtighed, medmindre man har en juridisk Attest derfor. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne anbefalede, at man skulde skaffe sig en saadan juridisk Attest, og mente, at det maatte være en særlig Fornøielse for mig at faae Leilighed til at faae en saadan juridisk Attest for, om min For-

staaelse var rigtig eller gal. Men naar jeg har den Opfattelse, at min Forstaaelse er rigtig, maa jeg indrømme, at jeg ikke har Autoritetstro i den Grad, at min Opfattelse af min Forstaaelses Rigtighed i en væsentlig Grad vilde blive paavirket, fordi man mulig fik en anden Mening fra juridisk Side eller fik den bekræftet, og det forekommer mig heller ikke, at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne just pleier at være en saa stor Tilhænger af Autoritetstro, at han vilde være villig til at høre sin Forstaaelse under det juridiske Nag. Jeg tror derfor, at det nebsatte Udvalg netop ogsaa af den Grund, at det omtrent indeholder de samme Kræfter fra Thingets forskjellige politiske Sider, som være deltagende i Hærløvens Forhandling ifjor, er særlig skiftet til at optage en Overveielse som den, her er Tale om, og jeg kan derfor ikke Andet end anbefale Vedtagelsen af det af mig stillede Ændringsforslag, som altsaa gaar ud paa, at Forslaget til Beslutning skulde indeholde en Opfordring til Thingets Udvalg for Lønninger ved Hæren om at undersøge Gjennemførelsen af Loven af 25de Juli d. A. samt derom at afgive Betænkning og eventuelt gjøre Indstilling til Thinget.

Minestad: Med Hensyn paa det Forslag, der er Hovedforslaget, det, der er stillet af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) i Forening med flere ærede Medlemmer, har jeg, inden jeg hørte hans Motivering deraf, været i nogen Tvivl om, hvad der egentlig er hans Motiv til at fremsætte et saadant Forslag. Det kan ganske vist ikke negtes, at naar der fra Ministeriets Side udarbejdes en Veilebning med Hensyn til Forstaaelsen af et større Lovarbejde i Almindelighed, og denne meddeles alle Vedkommende til Efterretning, kan der ikke i og for sig fra et konstitutionelt Synspunkt indvendes Noget imod — det vil jeg ligesom indrømme — at Rigsdagen finder sig foranlediget til at prøve, hvorvidt en saadan Veilebning er stemmende med Lovens Indhold. Men det forekommer mig dog, at for at man skulde beslutte sig til at foretage et, som man dog vistnok altid vil indrømme, saa extraordinært Skridt som det at nebsætte et særligt Udvalg til at foranstalte en saadan Prøvelse, maatte det i og for sig foreligge som oplyst, at det paa mange eller dog paa flere indgribende Punkter stillede sig som tvivlsomt, hvorvidt den Veilebning, Krigsministeriet saaledes havde givet, og som det altsaa vilde gjøre gjældende overfor de det underlagte Autoriteter, er rigtig. Men noget Saadant hørte jeg ikke fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds. Oprindeligt troede jeg, at det var paa denne Forudsætning, at hans Forslag hvilede, og under den Forudsætning vilde det jo ogsaa kunne siges at have en vis Begrundelse. Men det ærede Medlem kom med en ganske anden Begrundelse. Han ponerede, at Loven af 25de Juli